

Volkert en zelfbevrijding

Geschiedkundig gesproken leven wij Nederlanders in een tijd die nimmer veiliger is geweest. Dat realiseren we ons des te meer wanneer die veiligheid wreed wordt verstoord door brute gebeurtenissen, zoals na de moord op Pim Fortuyn. Laatst stonden de kranten vol over de mogelijk (vervroegde) vrijlating van Volkert van der G. De meningen waren grofweg verdeeld in twee kampen. Een grote groep zegt: 'Iemand die zoiets maatschappij-ontwrichtend heeft gedaan kan en mag niet zomaar (vervroegd) vrijkomen'. De andere groep zegt: 'Onze rechtsstaat bepaalt dat álle gedetineerden bepaalde rechten hebben. Dat geldt dus ook voor Volkert'.

Hoe gaan wij om met mensen die zó overduidelijk schuldig zijn, zonder berouw, zoals Volkert van der G? Wat herstelt dan de disbalans tussen ons rechtsgevoel en de rechtsstaat, die gevangenisstraffen limiteert? Wie of wat bemiddelt daartussen?

Vergeving kan deze bemiddelende rol vervullen. Let wel kán. Niet die vergeving die louter gericht is op de dader en zijn gedrag. Volkert heeft zijn daad willens en wetens gepleegd. Laat die schuld in Godsnaam onaangetast.

Ware vergeving vindt plaats op een ander niveau: individueel, in mij, in keuzes van mijn eigen waarnemen en oordelen. Kan ik inzien dat een mens, ook Volkert, principieel meer is dan zijn eigen gedrag? Besef ik wat het met mij doet als ik slachtoffer blijf van het verleden? Een beschadigd-ik belemmert herstel van harmonie. Vergeving reinigt mijn eigen binnenwereld en zo ontstaat er ruimte voor het innerlijk loslaten van pijn, voor heelwording en zielegroei. In die zin biedt Volkert ons de kans onszelf te bevrijden.

Een rechtsstaat is uiteindelijk afhankelijk van het innerlijk reinigend vermogen van haar inwoners. Juist daar, in ons zelf, ontstaat het draagvlak van een toekomstig veilig Nederland.

Drs. Peter Kortekaas
www.de3weg.nl

psychosociaal therapeut / geestelijk begeleider
docent geestelijke begeleiding / mindfulness